

(0/38)

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA

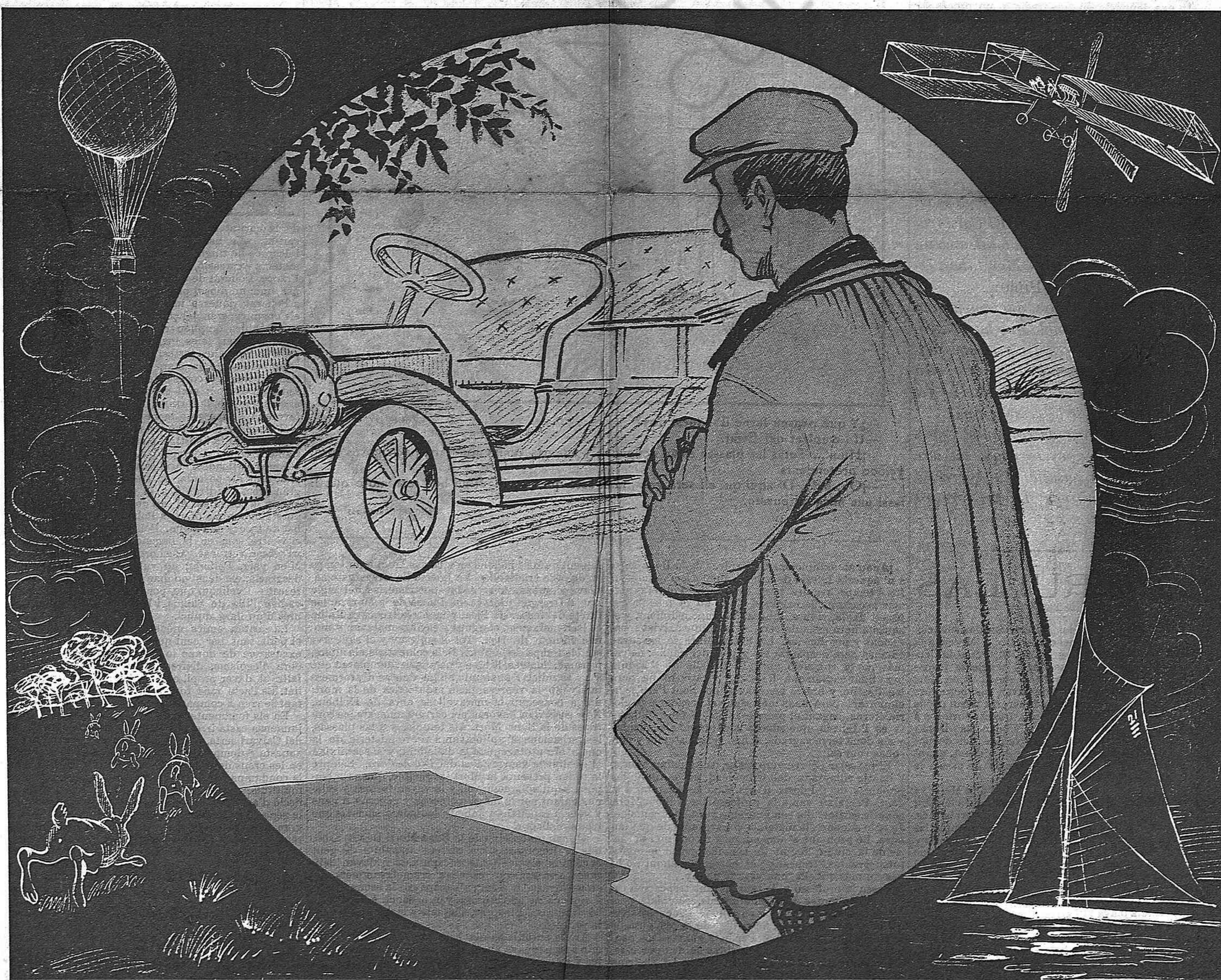
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LIBRERÍA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MÍTY, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA, pessetas 1'50.—EXTRANGER, 2'50.

MEDITANT

—Jo, francament, tinc més fé ab aixó que ab la revolució.

emprengué tot seguit una sèrie de reformes de progrés y d'innovació. Les duges més importants son la llei que estableix que la pena als culpables l'han de fixar els jurats junt ab els magistrats y l' decret introduint en el tribunal del Jurat als obrers y empleats que per una costum extralegal 'n quedaven sempre exclòsos.

M. Briand, al fonamentar la seva important reforma, declarà que aquesta tenia per objecte convertir el Jurat, que era un tribunal de classe, una casta burgesa, en la imatge mateixa de la nació. Pera aconseguir-ho era precis democratizar al Jurat, obrir les portes del tribunal popular a les classes proletàries, que tenen tant dret com la burgesia a exercir les funcions de la justicia.

Pera implantar la reforma, M. Briand se valgué d'un medi senzillissim. No redactà cap nova llei, sinó que interpretà la llei ja existent en un sentit d'amplitat y demostrà que l' text del legislador no excluix del Jurat als obrers. Si dirigi als tribunals francesos, y 'ls encarregà que al fer les llistas de jurats pera l' any 1909 hi incluïssin als obrers y als empleats.

La reforma d'en Briand fou favorabilíssimament acollida a França, pel seu lloable caràcter democràtic y justicier. No obstant, els socialistes unificats, antichs corregionalistes de l' actual ministre de la Justicia, deixantse portar per apassionaments renunciosos, bescantaren la seva decisió, calificantla el diari *L'Humanité* de rifada, de bluff. Segons l' orgue socialista, les llistas de jurats seguirien igual, perque 'ls encarregats de ferlas no s' escoltarien les recomanacions de pura fórmula del *garde des sceaux*.

Pera la realitat ha esviat els rezels y ha ofert una magnífica prova de la bondat y de l' eficàcia de lo fet per M. Briand. Acaban de publicar-se a França les noves llistas de jurats, y aquestes revelan ja els efectes considerables de la circular de M. Briand.

Les llistas comprenen 51,258 jurats. Heusquí'l detall comparat dels anys de 1908 y 1909:

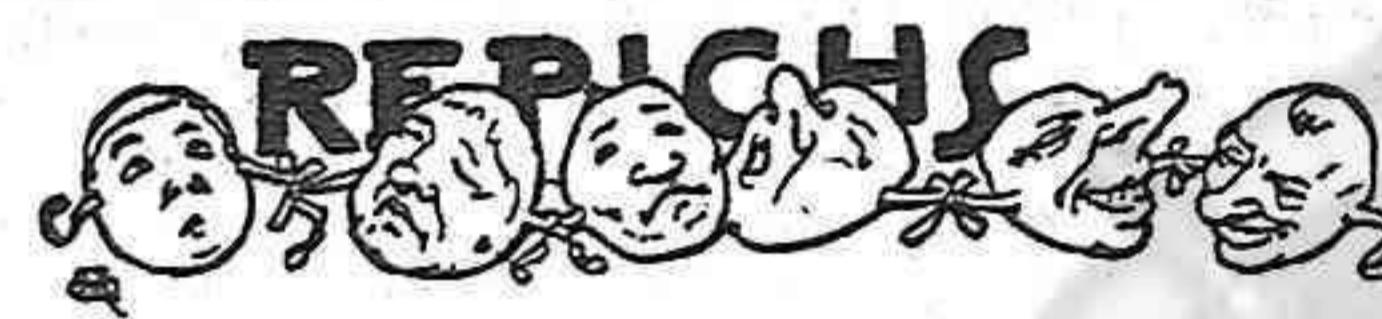
	1908	1909
Patrons	27,028	25,862
Propietaris y rentistes	15,992	11,667
Professionals libres	4,788	3,815
Funcionaris públics	1,554	1,291
Empleats	1,464	3,231
Obrers	371	5,391

Las anteriors xifras son ben eloquents. Ellas demostren que ha disminuit el número de jurats de totes les categories que se'n pot dir burgeses, augmentant en canvi el número de jurats treballadors. El número d' empleats en el Jurat francès ha doblat ab excreix y 'l d' obrers resulta que es prop de 15 vegades més grós.

Aquesta progressiva esplèndida resulta també de manifest, considerant que la proporció d' obrers y treballadors en el Jurat, que era de 3'9 per cent l' any 1908, es de 16'8 per cent enguany.

En el nostre país els treballadors estan exclòs del Jurat, el qual, per una altra banda, es solament un tribunal de *fet*, no tenint per lo tant cap intervenció en la fixació de la pena. Per això la qüestió exposada es aquí de gran interès y de positiva aplicació.

A. R. Y V.

ON Melquiades Alvarez no para. No para de dir disbarats.

Predicant l' altre dia a Oviedo, va tenir l' ocurrencia de manifestar al públic que 'l partit republicà es impotent per fer la revolució y que la República té que ser obra d' una educació llarguissima.

Y segurament per xó, perque 'ns eduquem, el flament orador vol fenoys anar a la Escola del bloch, dirigida pels saltimbancs Moret, Canalejas y Romanones.

Bonica educació 'n treurian els republicans d' aquest colègi de baligas-balagases!

El qui més y 'l qui menos, sortiria d' allí fet un Melquiades Alvarez.

Qu' es com si diguessim, fet un pastelero.

Excelencias de la Presó Modelo de Madrid.

Días enrera, uns quants reclusos varen descararse al director del establiment, arribant un d' ells a agafar-lo per la solapa de l' americana y tractant de clavar-li un ganivet.

Oberta després una informació, va comprovar-se que 'ls revoltosos estaven completament borratxos, gracies a haver-se begut varis barrils de vi y ayguardant que, no se sab com, havien adquirit.

Tot això que contém ha succehit a la Presó Model.

Ara vostés deurán preguntar:

— ¿Modelo de qué?

Lo qu' es nosaltres, ho ignorém.

Pero desde ara juraríam que no deu ser pas modelo de bona administració.

En Cambonet y en Maura, en una d' aquestes *sentades* intimes que 'ls ha fet célebres, estan fullejant el *Nuevo Mundo*.

En Cambonet, senyalant una fotografia en que s' hi veu a D. Alfons enfilat en l' aeroplà de'n Wright:

— Ja estich veient, D. Antón, com el dia menos pensat li tocarà pujarhi á vosté ab caràcter d' acompanyant...

En Maura, sense pensarhi:

— No, noy, no... Avans que caure d' un trasto ai-xís, prefereixo caure del candelero.

— ¿No 'n tenen notícia?

El govern va é empêndre decidit una ferma campanya contra el matrimoni civil.

Y després dels matrimonis vindrà els bateigs y els enterraments.

¡Olé, per la conseqüència!

A LA GLORIA

Entre 'l cardenal Casañas y l' arquebisbe de Toledo

Díguim, don Salvador, is' hi está tan bé com se suposa, al cel?

— Veurá... Com que nosaltres el cel ja 'l teníam allá baix, no hi trobará cap diferència.

dels espanyols governants!
¡No volen res pel civil
y's diuen *civilisats*!

— ¿Y quin any va ser això?
— Els dotze mesos que 'm va estar criant la dida.

En un cassinet polítich parlavan d' eleccions dos desenganyats:

— Ja ho has llegit que un italià ha inventat una màquina per votar?

— Una màquina de votar?... ¡Uy, no'n fa poch de temps que està inventada!...

— Quina?

— L' elector, home!... ¿Vols més màquina que l' elector?...

Un filarmònic aficionat a tocar la trompa, que tot el dia està marejant el barri, ha agafat els tifús y's troba en perill de mort.

Un amich seu que 'l ha anat a veure es pregunta per un tercer:

— Pero què 't sembla a tú, 'n sortirà?

— Ho dubto, noy, perque m' han dit que 'l metje es el vehí del costat.

— Y quin any va ser això?

— Els dotze mesos que 'm va estar criant la dida.

Deyan una vegada á un borratxo:

— ¿Oy que no vos en sabriau estar de l' ayguardent?

— No m' en haig de saber estar!... Aquí hont me veieu, he passat tot un any prenent no més que llet...

— Caram! Ja es molt...

— Donchs ho podeu ben creure.

Un filarmònic aficionat a tocar la trompa, que tot el dia està marejant el barri, ha agafat els tifús y's troba en perill de mort.

Un amich seu que 'l ha anat a veure es pregunta per un tercer:

— Pero què 't sembla a tú, 'n sortirà?

— Ho dubto, noy, perque m' han dit que 'l metje es el vehí del costat.

— Y quin any va ser això?

— Els dotze mesos que 'm va estar criant la dida.

1.ª XARADA.—Ja-may.

2.ª ANAGRAMA.—Tocarà, carota.

3.ª ROMBO.—P

R A M

R A T I N A S

P A T I N A R

M A N E L

S A L

R

4.ª ENDAVINALLA.—La pilota.

5.ª CONVERSA.—Delfi.

6.ª GEROGLÍFICH.—Escapularis.

COL·LICIONS

Á LO INSERTAT EN EL NÚMERO 2076

1.ª XARADA.—Ja-may.

2.ª ANAGRAMA.—Tocarà, carota.

3.ª ROMBO.—P

R A M

R A T I N A S

P A T I N A R

M A N E L

S A L

R

4.ª ENDAVINALLA.—La pilota.

5.ª CONVERSA.—Delfi.

6.ª GEROGLÍFICH.—Escapularis.

Un avis oportú

— ¡Senyor Cambó... senyor Cambó!... ¡Miri qué li ha caygut!

ENDEVINALLAS

XARADAS

— Sabo qui va prima-tercera el diumenge al demà?

— Qui?

— La Dos-hu carbonera que fa poch temps viu aquí.

Segons diu el seu marit molta dos-quarta li fa que havent vingut de Madrid el veïnat pot murmurà.

— Que vols dir que aquesta gent ara passaran traballs?

— Ca; jo li vist ben content ab una tot de seccals.

RAMIRO ESPINOSA Y ESPINOSA

ANAGRAMA

La tot donya Petronilla

va véurer la professió

y de resultas d' això

té total à la faldilla.

MANEL SOMS

QUADRET

1.ª ratlla, llegidas horizontals y verticalment: en el bilar; 2.ª, anhel; 3.ª, fruya; 4.ª, en las cartas.
A. B. (a) Lo RECTOR DE VALLFONA

LLETRA NUMÉRICA

1 2 3 4 5 6 7 8.—Carrer de Barcelona.

1 7 4 3 5 6 7.—Nom de dona.

4 2 6 7.—Poble català.

4 2.—En la música.

2 3.—Mineral.

8 5.—Nota musical.

6 2.—Negoció.

1 7.—Animal.

6 7 8.—Part de la persona.

4 5 7 6 7.—Poble català.

CALÓ DE GRANOLLERS

TARJETA

LOLA FUSTER DANIEL

PALS

Formar ab aquestes lletres, degudament combinadas, el nom d' una població ampurdanessa.

J. MASSAGUER S. (ARTILLER)

###